

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pvgnā Spiritvalis

Scupoli, Lorenzo

[S.l.], 1599

VD16 S 5184

Cap. XXI. De S. Oratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49116](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49116)

saltem initia ad eandem in nobis posuerimus. Et licet multis iam annis in via perfectionis huius nosmet exercuissemus; esset tamen purum putum vitium, si ex deceptione latentis superbiæ, de eadem tanquam de vera virtute gloriaremur.

De Sancta Oratione.

Dilecte fili, hactenus, iuante Deo audiimus ac didicimus de Diffidentia sui-ipsius, de Confidentia in Deo, & de Exercitatione: quæ media tria, nobis necessaria sunt

H 4 ad

*Orati-
onis
prestā
tia.*

ad consequendam victoriam
aduersus passiones ac motus
inordinatos Sensualitatis no-
stræ. Sequitur nunc quartum
medium ed necessarium, san-
cta Oratio: quæ inter cætera
optimum ac efficacissimū est,
ad obtinendum à benigna, lac-
gaque manu Dei quodcunq;
bonum.

*Orati-
onis bo-
na pro-
prietates.*

Vt autem Oratio tua grata
& efficax sit: has ferè condi-
tiones seu proprietates habe-
bit sibi iunctas. Prima vt in
corde tuo semper ardeat sin-
gulare desiderium, Domino
Deo tuo ita seruiendi vt ipsi
quàm maximè placuerit. Se-
cun-

con-

cunda, vt fit in te vera ac con-
stans Fides, Dominum Deum
daturum omnia, quæ ad ipsius
cultum, & tuam salutem tibi
sint necessaria.

Tertia, vt ad S. Orationē
non alio proposito accedas,
quàm vt Dei, non tua volun-
tas impleatur; idq; tam in pe-
tendo, quàm in impetrando.
Videlicet ne te ad orandum
quidquã aliud moueat, quàm
quòd Deus velit vt ores: néue
ob aliam causam cupias exau-
diri, quàm quòd ita placitum
sit apud Deum. Breuiter: totū
tuum propositum erit, vt pe-
tas voluntatem tuã conforma

H 5 ri

ri cum voluntate Dei: & nequa
quã tētes voluntatē Dei flecte
re secundum voluntatem tuã.

Quarta, vt Oratio tua sem-
per iuncta sit cum cæteris su-
pradictis spiritualibus exerci-
tiji, ita vt nullum sine altero
suscipias. Tametsi enim diu,
multumque Deum pro conse-
quenda aliqua virtute ores, &
nullam exercitationem pro ea-
dem comparanda adhibeas;
nihil aliud agis quàm quòd De-
um tentas, & nihil impetras.

Postquam autem oraueris
ad Deum, mox excita in te Spē
vivam atq; constantem in ip-
sum, quòd ex ineffabili dilecti-
one

one sua tibi petitam gratiam seu donum, aut aliud eò præstantius, vel vtrumque simul daturus sit. Et quanquam tam diu fortasse differat dare, vt putes te nihil impetraturum: tamen hanc Spem constanter in te retine: nec vnquam Orationem, aut exercitationem, aut fiduciam tuam propterea intermitte.

Quinetiam si tibi videatur, quòd Deus te ab Oratione repellat: nihilominus te ipsam magis magisque ante conspectum eius humilia: simulque Fidem ac Spem in ipsum in te adauge & conforta. Nam quòd
fre-

Perse-
ueran-
tia, or-
anti-
neces-
saria.

frequentius, etiam invehementi huiusmodi repulsa, ac manifesta quasi reprobatione orationis tuæ, restiteris, spemque constantem conceperis; hoc quoque gratius obsequium præstabis Deo.

Sed & semper gratias ages Deo, atque non minus sapientem, prudentem, benignum, amantemque tui ipsum iudicabis, quando te ab ipso non exauditum arbitraris, atque cum obtines quod petisti. Itaque semper esto constanti animo ac læto, quodcunque tibi eueniat bonum aut malum: humiliterque te infallibili Sapi-

pi-

pietatis, prudentiæ, prouidentia que diuinæ submitte.

CAPVT XXII.

Quid Oratio interior, que & cōtemplatio, sit: & quis eius vsus.

ORatio interior, seu mentalis, nihil aliud est, quàm eleuatio mentis in Deum, virtualis vel actualis, ad obtinendum quod petitur. Virtualis dicitur quando aliquis mentem suam eleuat in Deum pro impetranda ipsius gratia: suamque ipsi necessitatem, absque vllō discursu ac consideratione.

Virtualis oratio que.

H 7

rati que.